GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

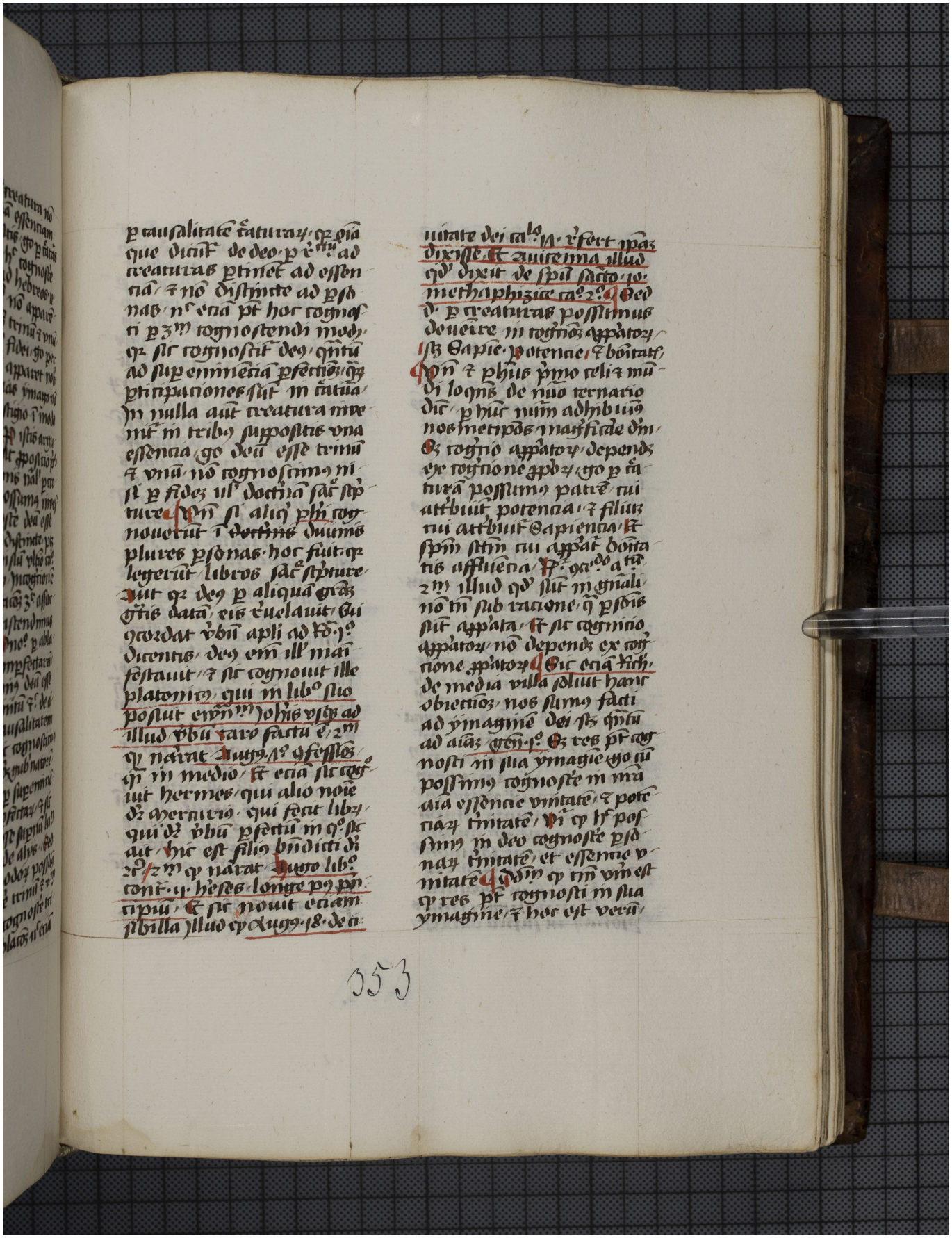

p tau salitate ĉaturay, q̃ ꝓia
que dicit de deo p ĉ̃tu ad
creaturas ptinet ad essen
tia, ⁊ nõ distincte ad ꝑso
nas, nĩ etia pt hoc cognos
ci p ꝫm cognoscendi mod,
q̃ sic cognoscit deus, q̃ntũ
ad supeminentia ꝑfectiõis q̃
ptinpationes sũt in ĉtua
sed in nulla aut creatura inve
nit in tribus suppositis vna
essentia, qo deũ esse trinũ
⁊ vnũ, nõ cognoscimus ni
si p fidem vel doctrina sac̃ scp̃
ture. Quam si alicui phi cog
noverunt ⁊ doctissimi dicunt
plures ꝑsonas, hoc fuit q̃
legerunt libros sac̃ scp̃ture
vnde q̃ deus p aliqua ꝓpa
ĝtis data, eis ĉuelauit, cui
ꝓcedat vbũ apli ad ꝓd. 1°
dicentis, deus eum illuminaui
festauit, ⁊ sic cognouit ille
platonicus, qui in lib° suo
posuit eum in principio ioh̃is vsq̃ ad
illud vbũ caro factũ e, 2m
q̃ narrat Augustinus 1° q̃ffessis
q̃ in medio, et etia sic cog
nouit hermes, qui alio nomi
ne dr̃ mercurius, qui fecit libros
qui dr̃ vbũ ꝑfectũ in q̃ sic
aut hic est filius benedicti di
cr̃, 2m q̃ narrat Augustinus lib°
contr. 5. hereses, longe p̃ p̃
cipui, et sic nouit etiam
sibilla illud q̃ Augustinus 18. de ci

uitate dei ca° 23. refert quas
dixisse. et quintum illud
q̃d dixit de spũ sancto, in
methaphisica ca° 2°. Quod
d. p creaturas possumus
deuenire in cognos appatoy
ista sapie. potentie, et bonitatis
Quoniam et plus primo relinquit mu
di loquens de suo ternario
dicit, p hũc nũm adhibuimus
nos metipsos in maxime dm
q̃ cognos appatoy depend
ex cognoscendo appoy, qo p ĉ̃
tura possumus patrem cui
attribuit potentia, ⁊ filius
cui attribuit sapientia, et
spũs scũs cui appat bonita
tis affluentia. Pri. ꝓcedo a ĉtu
2m illud q̃d sunt in generali
no tm sub ratione q̃ ꝑsonis
sunt appata, et sic cognoscio
appatoy nõ depend ex cog
nione appatoy. Quic etia Richardus
de media villa soluit hanc
obiectiõem nos sumus facti
ad ymaginem dei sicut q̃ntũ
ad alias gen. 1°. Q̃ res pt cog
nosci in sua ymagine qo tu
possumus cognoscere in ma
gia essentie vnitate, ⁊ pote
tiay trinitate, Pri. q̃ hic pos
sumus in deo cognoscere ꝑso
nay trinitate et essentie v
nitate. Quoniam q̃ tm vnum est
q̃ res pt cognosci in sua
ymagine, ⁊ hoc est verũ,

353